

43815
Iranian Educational Technology Association

Predicting the Use of Digital Technologies Using Personality Traits, Resilience, and Attachment Styles

Amir Sabzipour^{1*} | Eslam Baloch²

1. *Corresponding Author*, Assistant Professor, Department of Educational Sciences, Payame Noor University, Tehran, Iran. E-mail: amirsabzipour@pnu.ac.ir

2. MSc. Educational Planning, Payame Noor University - Sistan and Baluchestan Chabahar Iran. E-mail: islambalouch25@gmail.com

Print ISSN:

3060-7167

Online ISSN:

3060-656X

Article Type:

Reserch Article

Article history:

Received April 11, 2025

Received in revised

form May 26, 2025

Accepted June 10, 2025

Published Online June
26, 2025

Keywords:

Technology,
Digital Technology,
Resilience,
Personality Traits,
Attachment Styles

ABSTRACT

The present study was conducted with the aim of predicting the use of digital technologies using personality traits, resilience, and attachment styles. The present study is a descriptive study in terms of purpose and a correlational study in terms of research method. The statistical population of the present study included all students of Payame Noor University of Qeshm, whose total number was estimated to be 3000. The sampling in this study will be stratified sampling, in which all students of the Faculty of Humanities of Payame Noor University of Qeshm were selected from among the groups, and the Humanities Department and the Educational Sciences and Psychology Department were selected from among the groups. The number of students in this group was estimated to be 1200, of which 291 were selected as a sample according to the Morgan table. The data collection tools in the present study were the Digital Technology Usage Questionnaire (2022), the Personality Traits Questionnaire (Bass et al., 1975), and the Connor-Davidson Resilience Questionnaire (2003). The data obtained in the present study were analyzed in the SPSS-26 software using multiple regression analysis. The results showed that the slope of the standardized regression line for the personality traits variable is (0.852), for the resilience variable is (0.09), and for the attachment styles variable is (-0.01). Considering that the significance level of these coefficients in the personality traits variable is less than 0.05, this coefficient has a significant difference with zero. As a result, the first hypothesis (prediction of the use of digital technology using personality traits) of the study is confirmed, and the second hypothesis (prediction of the use of digital technology using resilience) and the third hypothesis (prediction of the use of digital technology using attachment styles) of the study are rejected.

Cite this Article: Sabzipour, A., & Baloch, E. (2025). Predicting the Use of Digital Technologies Using Personality Traits, Resilience, and Attachment Styles. *Trends and Achievements in Learning Technology*, 2(6), 59-84. <https://doi.org/10.22034/jlt.2025.2070659.1044>

© Author(s)

Publisher: Iranian Educational Technology Association

DOI: <https://doi.org/10.22034/jlt.2025.2070659.1044>

Introduction

Nowadays, computers and the Internet have entered all aspects of people's lives in the information age. The popularity and excessive use of digital technologies have become problematic and have led to social, psychological, and occupational harms. The observation of similar features to drug addiction symptoms, namely drug tolerance, withdrawal symptoms, and a feeling of compulsion to use the Internet in some users, has forced researchers to further examine the criteria for using digital technologies (Norkovich et al., 2018). Currently, digital technology applications have replaced the structures that constitute different elements of human behavior. Digital technology has evolved to the point where our devices play the role of experts, teachers, family doctors, or shopping consultants (Bissen and Deshpande, 2016). Rapid advances in smartphone technology undoubtedly contribute to progress, and greater resources are at our disposal. However, addiction to digital technologies has become a reality today and causes real harm to those affected. There has been considerable research on the use of digital technologies, namely addiction (Parent & Shapka, 2020). These features include social technologies that engage users with colleagues, friends, or family. In addition, digital technologies contribute to personal development and create a sense of accomplishment. Smartphones fulfill the inherent needs of people around the world, which contributes to the risk of dependence on devices, which may in turn lead to an inseparable dependence and ultimately addiction (Van Gordon, 2018). Duan and Deng (2023) and Wiboo et al. (2022) state in their research that the use of digital technologies has changed people's attitudes towards the use of digital technology, which is often influenced by their personality traits (Anglini, 2023; Kumari et al., 2022), and the interaction between the use of digital technology and personality traits becomes crucial for people's performance. Considering the above, this study seeks to answer the question: can digital technologies be predicted using personality traits, resilience, and attachment styles in Payam Noor University students?

Literature Review

Extensive research has been conducted on the relationship between insecure attachment and substance addiction (Berhani, 2013; Unterenner et al., 2018). The attachment system, which includes secure, insecure, and disorganized categories, is a biologically and evolutionarily rooted motivational and behavioral system that operates through attachment figures (Eichenberg et al., 2024). Schoehler et al. (2009) proposed a model that elucidates the link between

Internet addiction and attachment and suggests that addictive behaviors may develop as a means of compensating for attachment problems. From this perspective, digital addiction represents an incomplete attempt to address primary attachment deficits (Schoehler et al., 2009; Eichenberg et al., 2019). In this regard, Berisch (2020) introduced a model that places the “object of reference” as central to understanding addictions. According to this model, the primary function of social media addiction is not to escape negative emotions, as is often the case with substance addictions. Instead, it is viewed as a digitally mediated excessive social behavior that aims to substitute for insecure attachments. Supporting this, Eichenberg et al. (2017) showed that insecure attachment style is correlated with problematic smartphone use and problematic Internet use. Notably, a consistent ambivalent style was identified, particularly in both related contexts. Numerous studies have shown a link between social media addiction and attachment in general (Hart et al., 2015; Demircioglu and Kass, 2020; Jenkins-Guarnieri et al., 2012; Liu et al., 2013; Oldemedou et al., 2013; Iroglu, 2016; Yacobi et al., 2014). Based on previous research, it can be said that, unlike insecure attachment styles, secure attachment styles report higher levels of psychological well-being than other individuals (Sagun et al., 2023), and Marrero-Covido et al. (2019) confirmed the existence of a significant relationship between different types of attachment styles and Internet addiction.

Recent technological changes are characterized by the characteristics of “fragile,” “anxious,” “nonlinear,” and “unintelligible.” These circumstances emphasize the urgent need to increase individuals’ resilience to cope with the extreme environmental changes that may threaten them (Williams et al., 2017). Hillman defines resilience as the ability to recover quickly from adversity (Hillman and Gunter, 2021). Currently, the impact of individuals’ resilience can be described in the following aspects. Specifically, individuals who establish strong trust and mutual relationships during cooperation can easily identify and utilize potentially valuable resources and develop rational and effective risk-sharing mechanisms. Diverse technologies can provide individuals with interdisciplinary technical knowledge, facilitate knowledge transfer and integration, and enable them to quickly respond to changes in the external environment and devise relevant solutions, thereby enhancing their resilience (Dong and Xing, 2023).

Since the era of big data, researchers have studied the impact of digital technologies on health outcomes. Digital technologies can promote human

health development in various ways (Cordeiro et al., 2021). However, individuals may encounter risks and fail to protect themselves from these risks when using digital technologies. As a result, the increased use of digital technology has led to increased levels of fatigue, technology anxiety, and digital burnout due to the difficulty of maintaining clear work-life boundaries (Rabbani et al., 2021). Erie et al. (2021) extended the theory of social-ecological resilience to the context of digital technology and defined digital resilience as the ability of learners to overcome technological difficulties and continue learning online while adapting to changing trends in higher education. The authors proposed a framework of digital resilience that describes an institution's ability to adapt to digital challenges (Wheeler and Anderson, 2013). Spending more time online can increase the risk of experiencing problems. Therefore, the issue of resilience leads to the concept of how aware people are of resilience when using their digital technologies.

Methodology

The present study is a descriptive study in terms of purpose and a correlational study in terms of research method. The statistical population of the present study included all students of Payam Noor University of Qeshm, whose total number was estimated to be 3000. Sampling in this study will be stratified sampling, in which all students of Payam Noor University of Qeshm, Faculty of Humanities, were selected, and then from among the groups, the Humanities Department and, in the Humanities Department, the fields of Educational Sciences and Psychology were selected. The number of students in this group was estimated to be 1200, and according to the Morgan table, 291 people were selected as a sample. The data collection tools in the present study were the Digital Technology Usage Questionnaire (2022), the Personality Traits Questionnaire (Bass et al., 1975), and the Connor-Davidson Resilience Questionnaire (2003). The data obtained in the present study were analyzed in the SPSS-26 software using the multiple regression analysis method.

Results

The results showed that the slope of the standardized regression line for the personality traits variable is 0.852, for the resilience variable is 0.09, and for the attachment styles variable is -0.01. Given that the significance level of these coefficients in the personality traits variable is less than 0.05, this coefficient has a significant difference with zero. As a result, the first hypothesis (predicting the

use of digital technology using personality traits) of the research is confirmed, and the second hypothesis (predicting the use of digital technology using resilience) and the third (predicting the use of digital technology using attachment styles) of the research are rejected.

Table 1

Table Regression coefficients

Sig	t	Standard coefficients		Non-standard coefficients		
		Beta		Standard deviation	B	
.831	-.214			.869	-.186	Width from the origin
.000	17.605	.852		.020	.357	Personality traits
.059	1.894	.093		.022	.041	Resilience
.644	-.463	-.011		.012	-.005	Attachment styles

*Here is a note on the table.

According to the above table, it can be seen that the slope of the standardized regression line for the personality traits variable is 0.852, for the resilience variable is 0.09, and for the attachment styles variable is -0.01. Considering that the significance level of these coefficients in the personality traits variable is less than 0.05, this coefficient has a significant difference with zero, and as a result, the first hypothesis of the research is confirmed, and the second and third hypotheses of the research are rejected.

Conclusion

The findings of the study showed that among the variables studied, personality traits play a significant role in predicting the use of digital technologies; in other words, individual differences in personality dimensions can determine the tendency and ability of individuals to use new technologies. In contrast, resilience and attachment styles could not play a significant role in predicting the use of digital technology. This indicates that although various psychological factors can be effective in the process of learning and interacting with technology, personality is the most important as a stable and underlying structure. In general, it can be said that in order to strengthen the effective use of digital technologies in educational and professional environments, it is necessary to pay attention to the personality traits of individuals and design programs that are appropriate for them, while variables such as resilience and attachment style have less effect in this regard.

پیش‌بینی استفاده از فناوری‌های دیجیتال با استفاده از ویژگی‌های شخصیتی، تاب‌آوری و سبک‌های دل‌بستگی

امیر سبزی پور* | اسلام بلوچ^۲

۱. نویسنده مسئول، استادیار گروه علوم تربیتی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران. رایانامه: amirsabzipour@pnu.ac.ir

۲. کارشناسی ارشد برنامه‌ریزی آموزشی، دانشگاه پیام نور، سیستان بلوچستان، ایران. رایانامه: islambalouch25@gmail.com

چکیده

پژوهش حاضر با هدف پیش‌بینی استفاده از فناوری‌های دیجیتال با استفاده از ویژگی‌های شخصیتی، تاب‌آوری و سبک‌های دل‌بستگی انجام شده است. مطالعه حاضر از نظر هدف به‌عنوان یک تحقیق توصیفی و از نظر روش تحقیق همبستگی است. جامعه آماری تحقیق حاضر شامل کلیه دانشجویان دانشگاه پیام نور قشم بود که تعداد کل آن‌ها ۳۰۰۰ نفر برآورد شد. نمونه‌گیری در این پژوهش به‌صورت نمونه‌گیری طبقه‌ای بود بدین‌صورت که از بین کلیه دانشجویان دانشگاه پیام نور قشم دانشکده علوم انسانی انتخاب شد و سپس از بین گروه‌ها، گروه علوم انسانی و در گروه علوم انسانی رشته‌های علوم تربیتی و روان‌شناسی انتخاب شد. تعداد دانشجویان در این گروه تعداد ۱۲۰۰ نفر برآورد شد که با توجه به جدول مورگان تعداد ۲۹۱ نفر به‌صورت نمونه انتخاب شد. ابزار گردآوری اطلاعات در پژوهش حاضر پرسشنامه کاربرد فناوری دیجیتال، پرسشنامه ویژگی‌های شخصیتی (ب‌اس و همکاران) و پرسشنامه تاب‌آوری کانز- دیویدسون بود. داده‌های به‌دست‌آمده در پژوهش حاضر در نرم‌افزار Spss-26 با روش تحلیل رگرسیون چندگانه تحلیل شدند. یافته‌ها نشان دادند که تنها ویژگی‌های شخصیتی با ضریب بتای ۰.۸۵۲ و سطح معناداری کمتر از ۰/۰۵ توان پیش‌بینی استفاده از فناوری‌های دیجیتال را در دانشجویان دارد. در مقابل، تاب‌آوری ($\beta=0.09$; $\text{Sig}=0.059$) و سبک‌های دل‌بستگی ($\beta=-0.01$; $\text{Sig}=0.644$) پیش‌بینی‌کننده معنادار نبودند؛ بنابراین، فرضیه اول پژوهش تأیید و فرضیه‌های دوم و سوم رد شدند. این نتایج بیانگر آن است که ویژگی‌های شخصیتی نقش تعیین‌کننده‌ای در الگوی استفاده از فناوری‌های دیجیتال دارند، درحالی‌که تاب‌آوری و سبک‌های دل‌بستگی به‌تنهایی قادر به تبیین این رفتار نیستند؛ بنابراین، در طراحی مداخلات آموزشی و مشاوره‌ای برای مدیریت بهینه استفاده از فناوری‌های دیجیتال در میان دانشجویان، توجه به ابعاد شخصیتی اهمیت بیشتری دارد.

شاپا چاپی:

۷۱۶۷-۳۰۶۰

شاپا الکترونیکی:

۶۵۶-۳۰۶۰X

نوع مقاله:

مقاله پژوهشی

تاریخچه مقاله

تاریخ دریافت: ۱۴۰۴/۰۱/۱۵

تاریخ بازنگری: ۱۴۰۴/۰۳/۰۵

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۴/۰۳/۲۰

تاریخ انتشار: ۱۴۰۴/۰۴/۰۵

کلیدواژه‌ها:

فناوری دیجیتال،

تاب‌آوری،

ویژگی‌های شخصیتی،

سبک‌های دل‌بستگی

استناد به این مقاله: سبزی پور، امیر، و بلوچ، اسلام. (۱۴۰۴). پیش‌بینی استفاده از فناوری‌های دیجیتال با استفاده از ویژگی‌های شخصیتی،

تاب‌آوری و سبک‌های دل‌بستگی. نشریه روندها و دستاوردها در فناوری یادگیری، ۲(۶)، ۵۹-۸۴

<https://doi.org/10.22034/jlt.2025.2070659.1044>

مقدمه

امروزه کامپیوتر و اینترنت وارد تمام بخش‌های زندگی افراد در عصر اطلاعات شده است. محبوبیت و استفاده بیش‌ازحد از فناوری‌های دیجیتال مشکل‌ساز شده و آسیب‌های اجتماعی، روانی و شغلی را به دنبال داشته است. مشاهده ویژگی‌های مشابه علائم وابستگی به مواد مخدر یعنی تحمل به مواد مخدر، علائم ترک و احساس اجبار به استفاده از اینترنت در برخی از کاربران، محققان را وادار کرده است تا معیارهای استفاده از فناوری‌های دیجیتال را بیشتر موردبررسی قرار دهند (Nurkovic et al., 2018). در حال حاضر، برنامه‌های کاربردی فناوری‌های دیجیتال جایگزین ساختارهایی شده‌اند که عناصر مختلف رفتار انسان را تشکیل می‌دهند. فناوری دیجیتال تا جایی تکامل یافته است که دستگاه‌های ما نقش متخصص، معلم، پزشک خانواده یا مشاور خرید را ایفا می‌کنند (Beesen & Deshpande, 2016). پیشرفت‌های سریع در فناوری تلفن‌های هوشمند، بدون شک، به پیشرفت کمک می‌کنند و منابع بزرگ‌تری در اختیار ماست. با این حال، اعتیاد به فناوری‌های دیجیتال به یک واقعیت امروزی تبدیل شده است و آسیب‌های واقعی را به آسیب‌دیدگان وارد می‌کند. تحقیقات قابل توجهی در مورد کاربرد فناوری‌های دیجیتال یعنی وابستگی به آن‌ها انجام شده است (Parent & Shapka, 2020). این ویژگی‌ها شامل فناوری‌های اجتماعی است که کاربران را با همکاران، دوستان یا خانواده درگیر می‌کند. علاوه بر این، فناوری‌های دیجیتال به توسعه شخصی کمک می‌کنند و حس موفقیت را ایجاد می‌کنند. گوشی‌های هوشمند نیازهای ذاتی مردم را در سراسر جهان برآورده می‌کنند که به خطر وابستگی به دستگاه‌ها کمک می‌کند و این ممکن است به نوبه خود منجر به یک وابستگی جدانشدنی و در نهایت اعتیاد شود (Van Gordon, 2018).

تحقیقات گسترده‌ای در مورد ارتباط بین دل‌بستگی نایمن و اعتیاد به مواد انجام شده است (Burhani, 2013; Unterener et al., 2018). سیستم دل‌بستگی که شامل مقوله‌های ایمن، نایمن و سازمان یافته است، یک سیستم انگیزشی و رفتاری ریشه‌دار بیولوژیکی و تکاملی است که از طریق چهره‌های دل‌بستگی عمل می‌کند (Eichenberg et al., 2024). Schoehler و همکاران (2009) مدلی را پیشنهاد کرد که پیوند بین اعتیاد به اینترنت و دل‌بستگی را روشن می‌کند و پیشنهاد می‌کند که رفتارهای اعتیادآور ممکن است به عنوان وسیله‌ای برای جبران

مشکلات دل‌بستگی ایجاد شوند. از این منظر، اعتیاد دیجیتال نشان‌دهنده تلاشی ناقص برای رسیدگی به کمبودهای اولیه دل‌بستگی است (Schoehler et al., 2009; Eichenberg et al., 2019). در همین راستا، Barish (2020) مدلی را معرفی کرد که «شیء مرجع» را به‌عنوان محوری برای درک اعتیادها قرار می‌دهد. طبق این مدل، کارکرد اصلی اعتیاد به رسانه‌های اجتماعی، فرار از احساسات منفی نیست، همان‌طور که اغلب در مورد اعتیاد به مواد اتفاق می‌افتد. در عوض، به‌عنوان یک رفتار اجتماعی بیش‌ازحد با واسطه دیجیتالی در نظر گرفته می‌شود که هدف آن جایگزینی برای دل‌بستگی‌های نایمن است. آیچنبرگ و همکاران با حمایت از این موضوع Eichenberg و همکاران (2017) نشان داد که سبک دل‌بستگی نایمن با استفاده مشکل‌ساز از تلفن هوشمند و استفاده مشکل از اینترنت همبستگی دارد. به‌طور قابل‌توجهی، یک سبک دوسوگرا پیوسته به‌ویژه در هر دو زمینه مرتبط شناسایی شد. تعداد زیادی از مطالعات ارتباط بین اعتیاد به رسانه‌های اجتماعی و دل‌بستگی را به‌طور کلی نشان دادند (Hart et al., 2013؛ Oldemedou et al., 2013؛ Iroglu, 2016؛ Yacobi et al., 2014). بر اساس تحقیقات قبلی، می‌توان گفت که برخلاف سبک‌های دل‌بستگی نایمن، سبک دل‌بستگی ایمن سطح بالاتری از بهزیستی روان‌شناختی را نسبت به سایر افراد گزارش می‌کند (Sagun et al., 2023) و Marrero-Covido و همکاران (2019) وجود یک رابطه معنادار بین انواع مختلف سبک‌های دل‌بستگی در اعتیاد به اینترنت را تأیید کردند.

تغییرات اخیر فناوری در سراسر با ویژگی‌های «شکنده»، «اضطراب»، «غیرخطی» و «غیرقابل‌درک» مشخص می‌شود. این شرایط بر نیاز فوری به افزایش تاب‌آوری افراد برای مقابله با تغییرات شدید محیطی که ممکن است آن‌ها را تهدید کند، تأکید می‌کند (Williams et al., 2017). هیلمن تاب‌آوری را به‌عنوان توانایی برای بازیابی سریع از ناملايمات تعریف می‌کند (Hillman & Gunther, 2021). در حال حاضر، تأثیر تاب‌آوری افراد را می‌توان از جنبه‌های زیر تشریح کرد. به‌طور خاص، افرادی که در طول همکاری، اعتماد قوی و روابط متقابل برقرار می‌کنند، می‌توانند به‌راحتی منابع بالقوه ارزشمند را شناسایی کرده و از آن‌ها استفاده کنند و مکانیسم‌های تقسیم ریسک منطقی و مؤثر را توسعه دهند. فن‌آوری‌های متنوع می‌توانند دانش

فنی بین‌رشته‌ای را در اختیار افراد قرار دهند، انتقال و ادغام دانش را تسهیل می‌کنند، آن‌ها را قادر می‌سازد تا به‌سرعت به تغییرات در محیط خارجی واکنش نشان دهند و راه‌حل‌های مربوطه را ابداع کنند و در نتیجه تاب‌آوری آن‌ها را افزایش دهند (Dong & Xing, 2023).

از عصر داده‌های بزرگ، محققان تأثیر فناوری‌های دیجیتال بر نتایج سلامت را مورد مطالعه قرار داده‌اند. فن‌آوری دیجیتال می‌تواند توسعه سلامت انسان را به طرق مختلف ارتقا دهد (Cordeiro et al., 2021). با این حال، افراد ممکن است در هنگام استفاده از فناوری‌های دیجیتال با خطراتی مواجه شوند و از این خطرات محافظت نکنند. در نتیجه، افزایش استفاده از فناوری دیجیتال به دلیل دشواری حفظ مرزهای مشخص کار و زندگی منجر به افزایش میزان خستگی، اضطراب استفاده از فناوری و فرسودگی دیجیتالی شده است (Rabbani et al., 2021). Ari و همکاران (2021) نظریه تاب‌آوری اجتماعی - اکولوژیکی را در زمینه فناوری دیجیتال گسترش داد و تاب‌آوری دیجیتال را به‌عنوان توانایی یادگیرندگان برای غلبه بر مشکلات تکنولوژیکی و تداوم یادگیری آنلاین درحالی‌که با روندهای در حال تغییر در آموزش عالی سازگار می‌شوند، تعریف کرد. نویسندگان چارچوبی از تاب‌آوری دیجیتالی را پیشنهاد کردند که توانایی یک مؤسسه را برای انطباق با چالش‌های دیجیتالی توصیف می‌کند (Wheeler & Anderson, 2013). گذراندن زمان بیشتر افراد در محیط‌های آنلاین می‌تواند خطر مواجهه با مشکلات را افزایش دهد؛ بنابراین، موضوع تاب‌آوری به مفهومی منجر می‌شود که افراد چقدر از تاب‌آوری در هنگام استفاده از فناوری‌های دیجیتال خود آگاه هستند.

Bellman و همکاران (2021) و Richter (2020) در پژوهش خود بیان می‌کنند شخصیت افراد و تأثیر متقابل آن با فناوری‌های دیجیتال در تعیین عملکرد آن‌ها بسیار مهم است (Zeil et al., 2022). ویژگی‌های شخصیتی تمایل افراد به رفتارهای مشابه در محیط‌های مختلف است (Harb et al., 2021). پنج ویژگی شخصیتی اصلی شامل برون‌گرایی، موافق بودن، وظیفه‌شناسی، روان رنجوری و گشودگی وجود دارد که منعکس‌کننده احساسات، شناخت و الگوهای رفتاری افراد است. افراد با ویژگی‌های شخصیتی متفاوت رفتارهای متفاوتی دارند که مستقیماً بر عملکرد آن‌ها تأثیر می‌گذارد (Kumari et al., 2022). استفاده روزافزون از فناوری‌های دیجیتال بر تعادل بین کار و زندگی تأثیر دارد. استفاده از فناوری‌های دیجیتال به افراد این امکان را می‌دهد که تصمیم بگیرند کجا، چگونه و چه زمانی کارشان انجام شود. با

کاربرد بیش از حد فناوری، افراد به طور فزاینده‌ای منزوی می‌شوند زیرا تعهدات از راه دور بیشتر به شیوه‌ای مستقل ارائه می‌شود (Day et al., 2020) و مرز بین کار و غیر کاری به طور فزاینده‌ای مبهم می‌شود (Wang et al., 2021). افراد و پیچیدگی تعامل بین افراد و فناوری‌های دیجیتال (Duan et al., 2020) به هم مرتبط هستند که مستقیماً بر عملکرد افراد تأثیر می‌گذارد؛ بنابراین، برای درک بهتر رابطه بین عملکرد، تعادل بین کار و زندگی و ویژگی‌های شخصیتی در استفاده از فناوری‌های دیجیتالی قابل توجه است. Duan and Deng (2023) و Weiboo و همکاران (2022) در پژوهش خود بیان می‌کنند که استفاده از فناوری‌های دیجیتال، نگرش افراد را نسبت به استفاده از فناوری دیجیتال که اغلب تحت تأثیر ویژگی‌های شخصیتی آن‌ها قرار می‌گیرد، تغییر داده است (Kumari et al., 2022؛ Anglini, 2023) و تعامل بین استفاده از فناوری دیجیتال و ویژگی‌های شخصیتی برای عملکرد افراد حیاتی می‌شود. با توجه به مطالب بیان شده این پژوهش به دنبال پاسخگویی به این سؤال است که آیا می‌توان فناوری‌های دیجیتال را با استفاده از ویژگی‌های شخصیتی، تاب‌آوری و سبک‌های دل‌بستگی در دانشجویان دانشگاه پیام نور پیش‌بینی کرد؟

پیشینه پژوهش

گسترش روزافزون فناوری‌های دیجیتال فرصت‌های متعددی برای یادگیری، ارتباطات و سرگرمی فراهم کرده است؛ با این حال، استفاده بیش از حد از این فناوری‌ها به‌ویژه در میان نوجوانان با پیامدهای منفی روان‌شناختی و اجتماعی همراه است. شواهد پژوهشی نشان می‌دهد که نوجوانان بیش از بزرگسالان در معرض اعتیاد به اینترنت قرار دارند و میان رویدادهای استرس‌زای زندگی و استفاده افراطی از اینترنت رابطه معناداری وجود دارد. در واقع، در موقعیت‌های فشارزا، افراد از اینترنت به‌عنوان ابزاری برای مدیریت خلق‌وخو، کاهش تنش و جبران نیازهای اجتماعی استفاده می‌کنند (Shao et al., 2018).

پژوهش‌های مختلف نیز نشان داده‌اند که استفاده بیش از حد از فناوری‌های دیجیتال می‌تواند با مشکلاتی چون بی‌مسئولیتی اجتماعی، انزوای اجتماعی، کاهش حمایت اجتماعی و ناکارآمدی تحصیلی و شغلی مرتبط باشد (Mallak et al., 2017). برای نمونه، Ching و همکاران (2017) دریافتند که حدود ۳۶.۹ درصد از دانش‌آموزان پس از استفاده افراطی از اینترنت دچار

افت شدید تحصیلی شدند؛ نمرات آنان به‌طور معناداری کاهش یافت و میزان غیبت آنان افزایش پیدا کرد.

در ایران نیز پژوهش‌هایی در این زمینه انجام شده است. برای مثال، Ahmadi and Salar (2021) Nejad نشان دادند که عوامل روانی و فنی پذیرش فناوری‌های هوشمند تأثیری بر تاب‌آوری دیجیتال در بخش سلامت ندارند. با وجود این، بیشتر پژوهش‌های داخلی تمرکز بر عوامل سازمانی یا فنی داشته و کمتر به ابعاد روان‌شناختی فردی پرداخته‌اند. از آنجاکه در عصر حاضر فناوری‌های دیجیتال در تمام جنبه‌های زندگی شخصی و حرفه‌ای نفوذ کرده‌اند، بررسی عوامل فردی مؤثر بر نحوه استفاده از این فناوری‌ها ضرورت ویژه‌ای دارد. در این میان، ویژگی‌های شخصیتی می‌توانند به‌عنوان عوامل تعیین‌کننده در انتخاب رفتارهای فناورانه افراد عمل کنند. تاب‌آوری نیز به‌عنوان توانایی سازگاری با شرایط دشوار، می‌تواند نقش حفاظتی در برابر استفاده آسیب‌زا از فناوری داشته باشد. از سوی دیگر، سبک‌های دل‌بستگی به‌عنوان الگوهای ارتباطی پایدار، بر نحوه تعامل افراد با محیط و ابزارهای دیجیتال تأثیرگذار هستند. با توجه به اهمیت این سه متغیر روان‌شناختی و خلأ پژوهشی موجود در بررسی هم‌زمان آن‌ها در زمینه استفاده از فناوری‌های دیجیتال، مطالعه حاضر با هدف پیش‌بینی استفاده از فناوری‌های دیجیتال بر اساس ویژگی‌های شخصیتی، تاب‌آوری و سبک‌های دل‌بستگی انجام می‌شود.

روش

با توجه به این‌که تحقیق حاضر در پی پیش‌بینی استفاده از فناوری‌های دیجیتال با استفاده از ویژگی‌های شخصیتی، تاب‌آوری و سبک‌های دل‌بستگی است، مطالعه حاضر از نظر هدف به‌عنوان یک تحقیق توصیفی و از نظر روش تحقیق همبستگی است. جامعه آماری تحقیق حاضر شامل کلیه دانشجویان دانشگاه پیام نور قشم بود که تعداد کل آن‌ها ۳۰۰۰ نفر برآورد شد. نمونه‌گیری در این پژوهش به‌صورت نمونه‌گیری طبقه‌ای بود بدین‌صورت که از بین کلیه دانشجویان دانشگاه پیام نور قشم دانشکده علوم انسانی انتخاب شد و سپس از بین گروه‌ها، گروه علوم انسانی و در گروه علوم انسانی رشته‌های علوم تربیتی و روان‌شناسی انتخاب شد. تعداد دانشجویان در این گروه تعداد ۱۲۰۰ نفر برآورد شد که با توجه به جدول مورگان تعداد ۲۹۱ نفر به‌صورت نمونه انتخاب شد. ابزار پژوهش پرسشنامه کاربرد فناوری دیجیتال (2022)

روایی پرسشنامه کاربرد فناوری دیجیتال در سازمان به صورت محتوایی در پژوهش Turis (2022) مورد تأیید قرار گرفت. پایایی پرسشنامه کاربرد فناوری دیجیتال در سازمان در فایل داده‌ها ۰.۹۳۵ به دست آمد. پرسشنامه شناخت و تفسیر شخصیت ب‌اس و همکاران (1975) که روایی آن تأیید شده و آلفای کرونباخ به دست آمده ۰/۷۴ است. پرسشنامه تاب‌آوری کانر-دیویدسون (2003) که روایی این پرسشنامه مورد تأیید افراد متخصص قرار گرفته و دارای اعتبار آن ۰/۸۹ به دست آمده است. در پژوهش حاضر با استفاده از ضریب آلفای کرونباخ پایایی پرسشنامه کاربرد دیجیتال ۰/۹۰، پرسشنامه شناخت و تفسیر شخصیت ب‌اس ۰/۷۶ و پرسشنامه تاب‌آوری ۰/۸۷ به دست آمد. برای اجرای پژوهش حاضر بعد از کسب مجوز هماهنگی‌های لازم با مدیر گروه رشته علوم تربیتی و روان‌شناسی صحبت شد و اهداف پژوهش بیان شد و در ادامه پرسشنامه‌ها به صورت آنلاین در سایت پرس‌لاین طراحی و در اختیار افراد قرار گرفت. برای انجام سهولت در پاسخگویی پرسشنامه‌ها به صورت آنلاین طراحی و از طریق برنامه‌های ای‌تا و واتساپ در اختیار افراد قرار گرفت. با توجه به ماهیت تحقیق از آمار توصیفی برای توصیف، طبقه‌بندی و تنظیم نمرات خام از طریق محاسبه میانگین، انحراف استاندارد و رسم نمودارها استفاده شد و در بخش آمار استنباطی نیز برای آزمون فرضیه‌ها از تحلیل رگرسیون (چندگانه) استفاده شد. برای تجزیه و تحلیل داده‌ها بسته نرم‌افزاری آماری SPSS نسخه ۲۶ بکار برده شد و سطح معناداری تمام فرضیه‌ها $\alpha=5$ در نظر گرفته شد.

یافته‌ها

اطلاعات جمعیت‌شناختی نشان داد که ۴۴/۷ درصد از افراد نمونه زن و ۵۵/۳ درصد از افراد نمونه مرد هستند و ۳/۸ نفر از افراد نمونه دارای سن ۲۵ سال و کمتر و ۳۱/۳ نفر از افراد در محدوده سنی ۲۶-۳۰ سال و ۲۰/۶ درصد افراد در محدوده سنی ۳۱-۳۵ سال و ۴۴/۳ درصد افراد در محدوده سنی ۳۶-۴۰ سال بودند. همچنین، ۰/۷ نفر از افراد نمونه دارای تحصیلات لیسانس، ۶۱/۹ نفر از افراد دارای تحصیلات فوق‌لیسانس و ۳۷/۵ درصد افراد دارای تحصیلات دکتری بودند.

جدول ۱.

شاخص‌های توصیفی متغیرهای پژوهش

بازه نمرات		شاخص پراکندگی	شاخص مرکزی	تعداد سؤالات	متغیرهای تحقیق
بیشترین	کمترین	انحراف استاندارد	میانگین		
۵۰/۰۰	۱۰/۰۰	۱۱/۰۷۰۰۴	۳۲/۸۷۲۹	۱۰	فناوری دیجیتال
۱۳۵/۰۰	۲۷/۰۰	۲۶/۴۲۶۶۹	۸۴/۳۱۹۶	۲۷	ویژگی شخصیتی
۱۲۵/۰۰	۲۵/۰۰	۲۵/۰۳۸۸۲	۷۹/۲۱۶۵	۲۵	تاب‌آوری
۹۰/۰۰	۱۸/۰۰	۲۲/۱۰۹۲۴	۵۵/۶۵۹۸	۱۸	سبک‌های دل‌بستگی

جدول بالا میانگین و انحراف استاندارد هر یک از متغیرها آورده شده و در ادامه برای پیش‌بینی استفاده از فناوری‌های دیجیتال با استفاده از ویژگی‌های شخصی، تاب‌آوری و سبک‌های دل‌بستگی از تحلیل رگرسیون چندگانه استفاده شد که در ادامه گزارش شده است. آیا ویژگی‌های شخصی، تاب‌آوری و سبک‌های دل‌بستگی قدرت پیش‌بینی استفاده از فناوری‌های دیجیتال را دارند؟ برای انجام آزمون تحقیق رگرسیونی را آزمون می‌کنیم که در آن متغیر وابسته فناوری‌های دیجیتال و متغیرهای مستقل ویژگی‌های شخصی، تاب‌آوری و سبک‌های دل‌بستگی است. نتایج به صورت زیر است.

جدول ۲.

نیکویی برازش مدل رگرسیونی

F	سطح معنی‌داری	میانگین مربعات	درجه آزادی	مجموع مربعات	
۶۴۱/۹۰۵	۰/۰۰۰	۱۰۳۰۹.۶۰۲	۳	۳۰۹۲۸.۸۰۶	رگرسیون
		۱۶.۰۶۱	۲۸۷	۴۶۰۹.۴۹۰	باقی‌مانده‌ها
			۲۹۰	۳۵۵۳۸.۲۹۶	کل

باتوجه به سطح معنی‌داری (۰.۰۰۰) (کمتر از ۰/۰۵) جدول فوق ملاحظه می‌شود مدل رگرسیون موردنظر معنی‌دار است.

جدول ۳.

ضرایب رگرسیونی

سطح معنی داری	t	ضرایب استاندارد		عرض از مبدأ
		Beta	انحراف استاندارد	
۰/۸۳۱	-۰/۲۱۴	۰/۸۶۹	-۰/۱۸۶	۰/۳۵۷
۰/۰۰۰	۱۷/۶۰۵	۰/۸۵۳	۰/۰۲۰	۰/۰۴۱
۰/۰۵۹	۱/۸۹۴	۰/۹۳	۰/۰۲۲	-۰/۰۰۵
۰/۶۴۴	-۰/۴۶۳	-۰/۰۱۱	۰/۰۱۲	

باتوجه به جدول ضرایب رگرسیونی نتایج زیر گزارش می شود:

فرضیه اول: بررسی رابطه بین ویژگی های شخصیتی و استفاده از فناوری های دیجیتال در دانشجویان دانشگاه پیام نور

ضریب استاندارد شده بتا برای ویژگی های شخصیتی برابر ۰/۸۵۲ است. مقدار t معادل ۱۷/۶۰۵ و سطح معناداری برابر ۰/۰۰۰ (کمتر از ۰/۰۵) است؛ بنابراین این رابطه معنادار است و فرضیه اول تأیید می شود؛ یعنی می توان استفاده از فناوری های دیجیتال را بر اساس ویژگی های شخصیتی دانشجویان پیش بینی کرد.

فرضیه دوم: بررسی رابطه بین تاب آوری و استفاده از فناوری های دیجیتال در دانشجویان دانشگاه پیام نور

ضریب استاندارد شده (Beta) برای تاب آوری برابر ۰/۰۹۳ است. مقدار t معادل ۱/۸۹۴ و سطح معناداری برابر ۰/۰۵۹ (بیشتر از ۰/۰۵) است؛ بنابراین این رابطه معنادار نیست و فرضیه دوم رد می شود؛ یعنی تاب آوری توان پیش بینی استفاده از فناوری های دیجیتال را در این نمونه ندارد.

فرضیه سوم: بررسی رابطه بین سبک های دل بستگی و استفاده از فناوری های دیجیتال در دانشجویان دانشگاه پیام نور

ضریب استاندارد شده (Beta) برای سبک های دل بستگی برابر -۰/۰۱۱ است. مقدار t معادل -۰/۴۶۳ و سطح معناداری برابر ۰/۶۴۴ (بیشتر از ۰/۰۵) است. بنابراین این رابطه نیز معنادار

نیست و فرضیه سوم رد می‌شود؛ یعنی سبک‌های دل‌بستگی نیز توان پیش‌بینی استفاده از فناوری‌های دیجیتال را ندارد.

جدول ۴.

ضریب تعیین مدل رگرسیونی فرضیات ۱ تا ۳

ضریب همبستگی	ضریب تعیین	ضریب تعیین تعدیل یافته	آماره دوربین واتسون
۰/۹۳۳	۰/۸۷۰	۰/۸۶۹	۱/۹۸

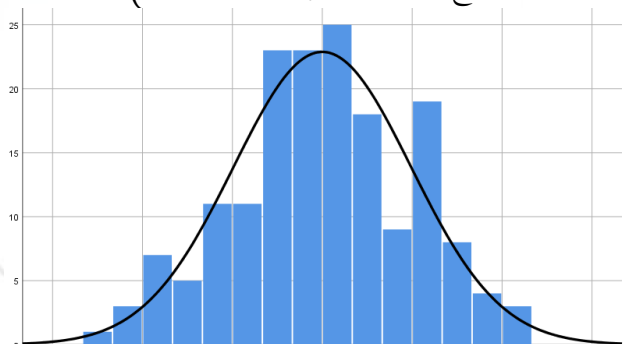
در جدول فوق مقدار آماره مربع R (ضریب تعیین تعدیل شده) برابر ۰/۸۶۹ است؛ یعنی ویژگی‌های شخصی، تاب‌آوری و سبک‌های دل‌بستگی می‌تواند ۰/۸۶۹ درصد از واریانس متغیر وابسته (استفاده از فناوری دیجیتال) را بیان کند. همچنین همان‌طور که در جدول فوق مشاهده می‌شود، مقدار آماره دوربین واتسون مدل برابر مقدار ۱/۹۸ است که این موضوع از عدم همبستگی پیاپی خبر می‌دهد.

آزمون نرمال بودن باقیمانده‌های مدل

نمودار ۱.

نرمالیتی باقیمانده‌های مدل

$$\begin{cases} H_0: \text{توزیع باقیمانده‌ها نرمال است} \\ H_1: \text{توزیع باقیمانده‌ها نرمال نیست} \end{cases}$$

جدول ۵.

آزمون نرمال بودن باقی‌مانده‌های مدل فرضیه‌های ۱ تا ۴ پژوهش

کولموگروف اسمیرنوف		
آماره آزمون	درجه آزادی	سطح معنی‌داری
۰/۰۴۴	۱۷۰	۰/۲۰۰

باتوجه به سطح معنی‌داری جدول فوق (۰/۲۰۰) پیش‌فرض نرمال بودن باقیمانده‌های مدل رگرسیونی تأیید می‌گردد.

بحث و نتیجه‌گیری

نتایج پژوهش نشان داد که فناوری‌های دیجیتال با استفاده از ویژگی‌های شخصیتی در دانشجویان دانشگاه پیام نور پیش‌بینی می‌شود. این یافته با پژوهش‌های Kamran و همکاران (2024)، Shamsavaripour and Motaharnejad (2017) همسو است و در جهت تبیین این یافته می‌توان بیان نمود که افراد موافق معمولاً تمایل به همکاری و همدلی دارند، بنابراین عملکرد خود را در مورد فرد موافق و روابط با همکاران هنگام اجرای تحول دیجیتال افزایش می‌دهند (Pradhana & Mayasari, 2023). توانایی آن‌ها در ایجاد روابط خوب ممکن است منجر به بهبود تعاملات شود و همکاری بین همکاران و اعضای تیم برای اجرای فرآیندهای تغییر مهم است (Vakula, 2003). یک فرد موافق همچنین بر هماهنگی و ارتباطات بین فردی تمرکز می‌کند. با در نظر گرفتن این موضوع، این ممکن است مقاومت را کاهش دهد و میزان پذیرش فناوری را در محیط‌هایی که به سرعت در حال تکامل هستند افزایش دهد. علاوه بر این، ادبیات همچنین به این واقعیت اشاره می‌کند که بین توافق‌پذیری و پذیرش فناوری‌های جدید و همچنین استفاده از آن‌ها رابطه مثبت وجود دارد (Siebert et al., 2021). این مقبولیت، استفاده تیمی از منابع دیجیتال را افزایش می‌دهد. دل‌بستگی به تجربه به‌طور مثبت و قابل‌توجهی با قابلیت‌پویای کارکنان مرتبط است. افراد باز که ترجیح می‌دهند به دنبال تجربیات جدید باشند، به‌طور مؤثر مهارت‌های جدیدی را که در طول تحول دیجیتال مورد نیاز است، یاد می‌گیرند. این فرد همچنین تمایل دارد با تغییراتی که در یک محیط پویا رخ می‌دهد سازگار شود (Nguyen et al., 2023). کارکنان وظیفه‌شناس نگرش مثبتی نسبت به پذیرش تغییر دارند و تمام تلاش

خود را برای اطمینان از موفقیت‌آمیز بودن تغییر انجام می‌دهند (Vakula, 2003). علاوه بر این، وظیفه‌شناسی رفتار فعالانه کارکنان را برای دستیابی به عملکرد بالاتر ارتقا می‌دهد (Tu et al., 2020)؛ بنابراین، افراد با موفقیت‌تغییراتی را که به دلیل تحول دیجیتال رخ می‌دهد، می‌پذیرند. در بررسی عوامل مؤثر بر رفتارهای دیجیتال، توجه به ابعاد فردی و محیطی بسیار مهم است. در حوزه عوامل فردی، محققان به اهمیت ویژگی‌های شخصیتی، عزت‌نفس و سلامت روان به‌عنوان عوامل تعیین‌کننده قوی رفتارهای دیجیتالی توجه کرده‌اند. مطالعات نشان می‌دهد که افرادی با ویژگی‌های شخصیتی خاص، مانند سطوح بالای وظیفه‌شناسی یا درون‌گرایی، احتمالاً تمایل بیشتری به جستجوی تجربیات سم‌زدایی دیجیتالی به‌عنوان وسیله‌ای برای کاهش استرس و بازیابی کنترل بر زندگی دیجیتالی خود دارند.

علاوه بر این، عزت‌نفس نقش حیاتی ایفا می‌کند، زیرا کسانی که عزت‌نفس پایینی دارند به‌طور بالقوه به فناوری دیجیتالی به‌عنوان راهی برای کاهش اثرات منفی تعامل بیش‌ازحد دیجیتال بر رفاه خود متوسل می‌شوند. سلامت روان نیز به‌عنوان یک عامل مهم ظاهر می‌شود، زیرا افراد با چالش‌های سلامت روان ممکن است فناوری دیجیتالی را به‌عنوان یک استراتژی مقابله‌ای یا به‌عنوان بخشی از رژیم‌درمانی خود انجام دهند. تغییر تمرکز به عوامل محیطی، تأثیر هنجارهای اجتماعی، فشار همسالان، و تقاضای محل کار در انتخاب‌های فناوری دیجیتال، یک حوزه قابل توجه برای بررسی است. هنجارهای اجتماعی پیرامون استفاده از فناوری می‌تواند تصمیم فرد را برای مشارکت در فناوری دیجیتال شکل دهد. علاوه بر این، خواسته‌های محل کار، مانند انتظار اتصال مداوم، می‌تواند افراد را وادار به اتخاذ شیوه‌های فناوری دیجیتال برای حفظ تعادل سالم بین کار و زندگی کند.

نتایج پژوهش نشان داد که فناوری‌های دیجیتال با استفاده از تاب‌آوری در دانشجویان دانشگاه پیام نور پیش‌بینی نمی‌شود. این یافته با پژوهش‌های Hosseini و همکاران (2024) همسو است. در جهت تبیین این یافته می‌توان بیان نمود که برای پاسخ به فناوری‌های جدید، همه کشورها اکنون برنامه‌هایی برای راه‌اندازی ابتکارات صنعتی برای فناوری‌های نوظهور دارند و استراتژی‌های فناوری هوشمند را همراه با بازیگران کلیدی مانند مشاغل، دانشگاهیان و هم‌تایان دولتی در بخش پزشکی و سلامت راه‌اندازی کرده‌اند (Park et al., 2022). با این حال، این فناوری اطلاعات هوشمند قادر است آگاهی از بحران و ترس نسبت به فناوری جدید را افزایش

دهد و می‌تواند منجر به پاسخ روانی منفی عمومی به پیشرفت‌های فنی شود (Cinqueix & Alfoldi, 2012). دلیل عدم پیش‌بینی استفاده از فناوری دیجیتال با استفاده از تاب‌آوری دانشجویان می‌تواند فرهنگ‌سازمانی سلسله‌مراتبی باشد که با تأثیر معکوس بر تاب‌آوری، نوآوری سازمانی، خلاقیت و انعطاف‌پذیری را محدود می‌کند؛ بنابراین، بر ضرورت تغییر این فرهنگ به ساختارهای بازتر و منعطف‌تر برای افزایش نوآوری و تاب‌آوری تأکید می‌شود.

با پیشرفت فناوری در عصر جدید، نگرانی‌های مهم این است که چگونه می‌توان از انعطاف‌پذیری دیجیتال، رفاه جمعی، و نحوه محافظت از حقوق فردی در این زمینه اطمینان حاصل کرد. انعطاف‌پذیری دیجیتال مستلزم توانایی رویارویی با تغییرات و شوک‌های دائمی است به‌گونه‌ای که رفاه جامعه را حفظ کند، بدون اینکه میراث نسل‌های آینده به خطر بیفتد (De Nigris et al., 2020). به‌طورکلی، رسانه‌های اجتماعی، برنامه‌های کاربردی تلفن همراه و فناوری دیجیتال به‌ویژه از این‌گویی محاسباتی جدید بهره‌برداری می‌کنند، زیرا همگی دارای مزایا و همچنین خطرات متعددی هستند که باید مطابق با «ایده‌آلیسم دیجیتال» نظارت، پیش‌بینی و اجتناب شود (Vost et al., 2020). ما در دنیای دیجیتالی رو به رشدی مستقر شده‌ایم، و بنابراین سازمان‌ها باید بتوانند راه‌حل‌های دیجیتال جدید را اتخاذ کرده و به‌سرعت به سمت آن حرکت کنند تا بتوانند بهبود یابند و همچنین در صورت بروز نادرست‌موقعیت‌ها به سمت جلو حرکت کنند. باین‌حال، حتی در حال حاضر بسیاری از شرکت‌ها هنوز از اهمیت تحول دیجیتال و خطرات مرتبط با آن بی‌اطلاع هستند (Bhagat et al., 2020). پیامدهای COVID-19 نشان‌دهنده اهمیت فناوری‌های دیجیتال و نیاز به تحول دیجیتال به سمت آینده مرتبط دیجیتال است؛ بنابراین، ارتباط انعطاف‌پذیری دیجیتال نادیده گرفته نشده است تا اطمینان حاصل شود که جامعه مجموعه‌ای از رفتارهای پایدار را توسعه می‌دهد (Schmer et al., 2021). محققان مختلف قبلی به پیشرفت‌های سریعی که در شیوه‌های نوآوری دیجیتال رخ می‌دهد، توجه کرده‌اند که بر تمام حوزه‌های عملکردی کسب‌وکار تأثیر می‌گذارد. مطالعات قبلی مختلف عوامل/پیش‌شرط‌های مهم مختلفی را که تاکنون در تعیین نوآوری دیجیتال در بسیاری از شرکت‌ها کمک کرده‌اند، بررسی کرده‌اند. باین‌حال، ادبیات قبلی به‌ندرت بر نقش تاب‌آوری در پذیرش فناوری دیجیتال در شرکت‌های تجاری (Khatmov & Avazov, 2020)، سیستم‌های مدیریت دانش (De Wieu et al., 2021)، صنعت خودرو (Lee & Brent, 2012) تمرکز

کرده است، اما تأثیر آن را بر شرکت‌های فناوری نشان نداده است. در شرکت‌های فناوری، نیاز به اجرای فرآیندهای نوآوری دیجیتال پیشرفته وجود دارد که بدون پذیرش برنامه‌های کاربردی هوش مصنوعی، کاری دشوار و پیچیده است. چندین محقق در مورد شرکت‌های فناوری تحقیق کرده‌اند. باین حال، آن‌ها بر ساختارهایی مانند بازارگرایی (Im et al., 2004)، عوامل مدیریتی (Soriano, 2010)، نوآوری، شبکه‌سازی و نزدیکی (Romijn et al., 2002) تأکید کرده‌اند که از بهبود و عملکرد شرکت‌های فناوری پشتیبانی می‌کند. همان‌طور که نوآوری دیجیتال فرآیندهای کسب‌وکار را تغییر می‌دهد، پیشنهادها و مدل‌های بازار از درک پیشرفته تاب‌آوری دیجیتال و پروتکل‌های آموزشی ناشی می‌شوند.

نتایج پژوهش نشان داد که فناوری‌های دیجیتال با استفاده از سبک‌های دل‌بستگی در دانشجویان دانشگاه پیام نور پیش‌بینی نمی‌شود. این یافته با پژوهش‌های Razavi Kalishadi (2023) و Ajmadi and Mousavi (2023) و همکاران (2015) همسو و ناهم‌سو با پژوهش Eichenberg و همکاران (2024)، Wu and Chu (2023) و Gorjipur and Rawana (2021) است. در جهت تبیین این یافته می‌توان بیان نمود که کاوش در سبک‌های دل‌بستگی در زمینه عصر دیجیتال، درک متقاعدکننده‌ای از نحوه حرکت افراد و تعامل با فناوری ارائه می‌دهد. مرور روایت رفتارها در این چارچوب، رابطه پیچیده بین سبک‌های دل‌بستگی و درگیری فرد با دنیای دیجیتال را آشکار می‌کند. بدیهی است که این رفتارها صرفاً مربوط به قطع ارتباط با فناوری نیست. آن‌ها به‌عنوان جلوه‌ای از الگوهای دل‌بستگی اساسی عمل می‌کنند و پاسخ‌های ما را به چشم‌انداز دیجیتال شکل می‌دهند. این بررسی ماهیت چندوجهی سبک‌های دل‌بستگی و تأثیر آن‌ها بر فناوری دیجیتال را روشن می‌کند. تحقیقات به‌طور مداوم نشان می‌دهد که ادغام گسترده فناوری‌های دیجیتال، شکل‌گیری و حفظ سبک‌های دل‌بستگی ایمن را مختل می‌کند. دل‌بستگی ایمن بنیادی که با اعتماد، امنیت عاطفی و دیدگاه مثبت مشخص می‌شود، با غوطه‌ور شدن افراد در قلمرو دیجیتالی به خطر می‌افتد و مانع از توسعه روابط سالم می‌شود. تعامل بیش‌ازحد دیجیتال، دل‌بستگی اجتنابی را تشدید می‌کند که منجر به فاصله‌گرفتن از صمیمیت عاطفی و مانع از ارتباطات معتبر می‌شود. چشم‌انداز دیجیتال اضطراب را برای کسانی که دل‌بستگی مضطرب دارند تشدید می‌کند و به ناامنی‌ها و آشفتگی‌های عاطفی دامن می‌زند. به‌طور قابل‌توجهی، دل‌بستگی سازمان‌یافته تحت تأثیر قرار می‌گیرد، با استفاده بیش‌ازحد از

دیجیتال که به رفتارهای ناسازگار در تعاملات آنلاین کمک می‌کند. در پاسخ به این چالش‌ها، جدا شدن عمده‌ی از پلتفرم‌های دیجیتال به افراد این فرصت را می‌دهد تا سبک‌های دل‌بستگی را بازیابی و تقویت کنند و رویکردی سنجیده‌تر و متفکرانه‌تر را برای دل‌بستگی‌های ایمن، اجتنابی، مضطرب یا سازمان‌دهی نشده تقویت کنند. این بررسی بر اهمیت درک زیربنای روانی رفتار دیجیتال تأکید می‌کند. شناخت ارتباط بین سبک‌های دل‌بستگی در کاربرد فناوری دیجیتال چارچوبی ارزشمند برای مداخلات فراهم می‌کند. اجرای استراتژی‌های شخصی‌سازی شده که سبک‌های دل‌بستگی مختلف را برآورده می‌کند، می‌تواند به‌طور قابل‌توجهی به ترویج عادات دیجیتال سالم‌تر و رفاه کلی کمک کند. در نتیجه، رابطه بین سبک‌های دل‌بستگی و رفتارهای سم‌زدایی دیجیتالی، حوزه‌ای غنی برای بررسی و کاربرد مستمر ارائه می‌دهد. با توضیح بیشتر این ارتباط، محققان و پزشکان می‌توانند به توسعه استراتژی‌های ظریف‌تر و مؤثرتر برای تقویت روابط سالم‌تر و متعادل‌تر با فناوری در عصر دیجیتال کمک کنند.

این مطالعه چندین موضوع را ارائه می‌کند که نیاز به بررسی بیشتر دارد. اول، مطالعه حاضر تنها بر داده‌های یک منبع (دانشجویان) تکیه داشت که در آن یک فرد به هر دو متغیر مستقل و وابسته پاسخ داد. مطالعات آتی باید با وجود اتخاذ تدابیری برای جلوگیری از سوگیری روش رایج، استفاده از منابع متعدد داده را در نظر بگیرند. چارچوب نظری این مطالعه مربوط به دانشجویان دانشگاه پیام نور قشم می‌شود؛ بنابراین، یافته‌ها قابل‌تعمیم به دانشجویان سایر دانشگاه‌ها یا شهرها با فرهنگ‌های متفاوت نمی‌شود. با توجه به عدم پیش‌بینی استفاده از فناوری‌های دیجیتال با استفاده از تاب‌آوری در دانشجویان توصیه می‌شود با توجه به پذیرش فناوری، به قابلیت همکاری داده‌ها، حفظ حریم خصوصی، امنیت و اخلاقیات توجه شود. ضرورت توجه به عوامل مؤثر بر پذیرش فناوری‌های اطلاعاتی هوشمند و افزایش تاب‌آوری و سازگاری دیجیتال و ارتقای کاربرد این فناوری‌ها. با توجه به پیش‌بینی استفاده از فناوری دیجیتال با استفاده از سبک‌های دل‌بستگی پیشنهاد می‌شود که استراتژی‌های شخصی‌سازی شده که سبک‌های دل‌بستگی مختلف را برآورده می‌کند، اجرا شود تا بتوان به‌طور قابل‌توجهی به ترویج عادات دیجیتال سالم‌تر و رفاه کلی کمک کنیم. مطالعات آینده می‌تواند به بخش خصوصی و فراتر از مرزهای ملی گسترش یابد تا بررسی کند که چگونه ویژگی‌های شخصیتی می‌تواند

قابلیت استفاده از فناوری دیجیتال را پیش‌بینی کند. در مطالعات آینده بر تأثیر عوامل روانی حاصل از فناوری‌های دیجیتال بر تاب‌آوری افراد پرداخته شود.

تعارض منافع

نویسندگان هیچ‌گونه تعارض منافی ندارند.

سپاسگزاری

مقاله حاضر برگرفته از پایان‌نامه کارشناسی ارشد رشته برنامه‌ریزی آموزشی دانشگاه پیام نور است.

منابع

احمدی، نعمت، سلیمی، امیرحسین، اسماعیلی، عبدالله. (۱۳۹۴). بررسی رابطه بین سبک‌های دل‌بستگی اعتیاد اینترنتی در بین دانشجویان دانشگاه پیام نور سرابله. *اولین همایش علمی پژوهشی روان‌شناسی، علوم تربیتی و آسیب‌شناسی جامعه*.

حسینی، سید حمید و ساقی، غزل و پور حسن‌خانی فریمانی، زهرا. (۱۴۰۳). تاب‌آوری دیجیتال، سومین کنگره بین‌المللی مدیریت، اقتصاد، علوم انسانی و توسعه کسب‌وکار، <https://civilica.com/doc/2050937>

رضوی کلیشادی، میترا و موسوی، سید اصغر. (۱۴۰۲). پیش‌بینی اعتیاد به اینترنت بر اساس سبک‌های دل‌بستگی و تنظیم هیجان در دانشجویان، ششمین همایش ملی فناوری‌های نوین در تعلیم و تربیت، *روان‌شناسی و مشاوره ایران، تهران*، <https://civilica.com/doc/1836525>

کامران، اصغر، میرمهدی، سید رضا و قاضی سعیدی، زهرا. (۱۴۰۳). تدوین مدل ساختاری قربانی شدن سایبری بر اساس اعتیاد به اینترنت و حمایت اجتماعی ادراک‌شده با نقش واسطه‌ای ویژگی‌های شخصیتی، *پژوهش‌های روان‌شناسی اجتماعی*، ۱۴(۵۵)، ۷۱-۸۶. <https://doi.org/10.22034/spr.2024.441676.1915>

شهسواری پور، نسرین و مطهری‌نژاد، حسین. (۱۳۹۶). بررسی رابطه بین ویژگی‌های شخصیتی و پذیرش فناوری اطلاعات در بین کارکنان شهرداری سیرجان، *اولین همایش ملی توسعه پایدار و مدیریت شهری با رویکرد آرامش شهروندی، سیرجان*. <https://civilica.com/doc/648866>

References

- Angelini G. (2023). Big five model personality traits and job burnout: a systematic literature review. *BMC Psychol*, 11(1), 1–35. <https://doi.org/10.1186/s40359-023-01056-y>.
- Ahmadi, N., Salimi, A., & Esmaceli, A. (2015). Investigating the relationship between attachment styles and internet addiction among students of Payam Noor University, Sarabeh. *The first scientific research conference on psychology, educational sciences and community pathology*. [In Persian]
- Ahlgren M. (2022). Internet-Statistiken und Fakten zu. www.websiterating.com/de/research/internet-statistics-facts.
- Bisen S., & Deshpande Y. (2016). An analytical study of smartphone addiction among engineering students: a gender differences. *Int J Indian Psychol*, 4(1), 70–83.
- Borhani Y. (2013). Substance abuse and Insecure attachment styles: a relational study. *Lux*, 2(1), 1–13.
- Brisch KH. (2020) Bindungsstörungen: von der Bindungstheorie zur Therapie. 17. Auflage. Stuttgart: Klett-Cotta.
- Bellmann L, Hübler O. (2021). Working from home, job satisfaction and work–life balance—robust or heterogeneous links? *Int J Manpow*, 42(3), 424–41. <https://doi.org/10.1108/IJM-10-2019-0458>.

- Ching SM, Hamidin A, Vasudevan R, Sazlyna M, Wan Aliaa W, Foo YL. (2017). Prevalence and factors associated with internet addiction among medical students-A cross-sectional study in Malaysia. *Med J Malaysia*, 72(1), 7-11.
- Cordeiro JV. (2021). Digital technologies and data science as health enablers: an outline of appealing promises and compelling ethical, legal, and social challenges. *Front Med (Lausanne)*. 8(64), 78-97. <https://doi.org/10.3389/fmed.647897>.
- Demircioglu, Z. I., & Kose, A. G. (2020). Mediating effects of self-esteem in the relationship between attachment styles and social media addiction among university students. *Dusunen Adam: Journal of Psychiatry & Neurological Sciences*, 33(1).
- Duan, S., Wibowo, S., & Deng, H. (2020). An integrated framework for understanding digital work in organizations. <https://aisel.aisnet.org/acis2020/7>.
- Duan, S. X., Deng, H., & Wibowo, S. (2024). Technology affordances for enhancing job performance in digital work. *Journal of computer information systems*, 64(2), 232-244. <https://doi.org/10.1080/08874417>.
- Dong, H., & Xing, G. (2024). Enhancing organisational resilience of 'Gazelle enterprises' through network embeddedness and knowledge search: the moderating effect of digital transformation. *Technology Analysis & Strategic Management*, 36(12), 4628-4642.
- Pandey, N., & Pal, A. (2020). Impact of digital surge during Covid-19 pandemic: A viewpoint on research and practice. *International journal of information management*, 55, 102171. <https://doi.org/10.1016/j.ijinfomgt.2020.102171>
- Eri R, Gudimetla P, Star S, Rowlands J, Girgla A. Digital resilience in higher education in response to COVID-19 pandemic: student perceptions from Asia and Asia and Australia. *J Univ Teach Learn Pract*. (2021) 18:7. <https://doi.org/10.14453/jutlp.v18i5.7>
- Eichenberg, C., Schneider, R. & Rumpl, H. (2024). Social media addiction: associations with attachment style, mental distress, and personality. Eichenberg et al. *BMC Psychiatry* (2024) 24:278 <https://doi.org/10.1186/s12888-024-05709-z>.
- Eichenberg, C., Schott, M., & Schroiff, A. (2019). Comparison of students with and without problematic smartphone use in light of attachment style. *Frontiers in psychiatry*, 10, 681.
- Eichenberg, C., Schott, M., Decker, O., & Sindelar, B. (2017). Attachment style and internet addiction: an online survey. *Journal of medical Internet research*, 19(5), e170.
- Eroglu, Y. (2016). Interrelationship between attachment styles and Facebook addiction. *Journal of Education and Training Studies*, 4(1), 150-160.
- Gibbs, J. L., Ellison, N. B., & Heino, R. D. (2006). Self-presentation in online personals: The role of anticipated future interaction, self-disclosure, and perceived success in Internet dating. *Communication research*, 33(2), 152-177.
- Gorjinpour, F., & Tavana, Z. (2022). Relationship between attachment styles and Internet addiction and its influence on female high school students academic achievement. *Journal of Health Sciences & Surveillance System*, 10(1), 50-55.
- Harb, Y., Zahrawi, A., Shehabat, I., & Zhang, Z. (2021). Managing knowledge workers in healthcare context: role of individual and knowledge characteristics in physicians' knowledge sharing. *Industrial Management & Data Systems*, 121(2), 381-408.
- Hosseini, Seyed Hamid and Saghi, Ghazal and Pour Hassankhani Farimani, Zahra. (2014). Digital resilience, *Third International Congress on Management, Economics, Humanities and Business Development*, <https://civilica.com/doc/2050937> [In Persian]
- Hillmann, J., & Guenther, E. (2021). Organizational resilience: a valuable construct for management research?. *International journal of management reviews*, 23(1), 7-44.
- Hart, J., Nailling, E., Bizer, G. Y., & Collins, C. K. (2015). Attachment theory as a framework for explaining engagement with Facebook. *Personality and Individual Differences*, 77, 33-40.

- Ito, M. E., Okabe, D. E., & Matsuda, M. E. (2005). *Personal, portable, pedestrian: Mobile phones in Japanese life*. Boston Review.
- Jenkins-Guarnieri, M. A., Wright, S. L., & Hudiburgh, L. M. (2012). The relationships among attachment style, personality traits, interpersonal competency, and Facebook use. *Journal of Applied Developmental Psychology, 33*(6), 294-301.
- Kamran, A., Mirmahdei, S. R., & Ghaziesaedie, Z. (2024). Developing a structural model of cyber victimization based on internet addiction and perceived social support with the mediating role of personality traits. *Social Psychology Research, 14*(55). <https://doi.org/10.22034/spr.2024.441676.1915> [In Persian]
- Kumari, K., Ali, S. B., Batool, M., Cioca, L. I., & Abbas, J. (2022). The interplay between leaders' personality traits and mentoring quality and their impact on mentees' job satisfaction and job performance. *Frontiers in Psychology, 13*, 937470. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2022.937470>.
- Liu, H., Shi, J., Liu, Y., & Sheng, Z. (2013). The moderating role of attachment anxiety on social network site use intensity and social capital. *Psychological Reports, 112*(1), 252-265.
- Ling, R., & Yttri, B. (2002). 10 Hyper-coordination via mobile phones in Norway. *Perpetual contact: Mobile communication, private talk, public performance, 139*.
- Marrero-Quevedo, R. J., Blanco-Hernández, P. J., & Hernández-Cabrera, J. A. (2019). Adult attachment and psychological well-being: The mediating role of personality. *Journal of Adult Development, 26*(1), 41-56. <https://psycnet.apa.org/doi/10.1007/s10804-018-9297-x>.
- Malak, M. Z., Khalifeh, A. H., & Shuhaiber, A. H. (2017). Prevalence of internet addiction and associated risk factors in Jordanian school students. *Computers in Human Behavior, 70*, 556-563.
- Neverkovich, S. D., Bubnova, I. S., Kosarenko, N. N., Sakhieva, R. G., Sizova, Z. M., Zakharova, V. L., & Sergeeva, M. G. (2018). Students' internet addiction: study and prevention. *Eurasia Journal of Mathematics, Science and Technology Education, 14*(4), 1483-1495.
- Oldmeadow, J. A., Quinn, S., & Kowert, R. (2013). Attachment style, social skills, and Facebook use amongst adults. *Computers in human behavior, 29*(3), 1142-1149.
- Park, I., Kim, D., Moon, J., Kim, S., Kang, Y., & Bae, S. (2022). Searching for new technology acceptance model under social context: Analyzing the determinants of acceptance of intelligent information technology in digital transformation and implications for the requisites of digital sustainability. *Sustainability, 14*(1), 579.
- Parent, N., & Shapka, J. (2020). Moving beyond addiction: An attachment theory framework for understanding young adults' relationships with their smartphones. *Human Behavior and Emerging Technologies, 2*(2), 179-185.
- Qanadan, F., & Jafarzadeh, M. R. (2015). Predicting Psychological Wellbeing of Iranian Students Based on Attachment Styles and Internet Addiction in the Post-Corona Era. *Journal of English Education Program, 6*(1). <https://doi.org/10.26418/jeep.v6i1.80720>.
- Razavi Kalishadi, Mitra and Mousavi, Seyed Asghar. (2013). Predicting internet addiction based on attachment styles and emotion regulation in students, *Sixth National Conference on New Technologies in Education, Psychology and Counseling*, Iran, Tehran, <https://civilica.com/doc/1836525> [In Persian]
- Rabbanee, F., Quaddus, M., Gururajan, R., Abawi, L., & Dickinson, S. (2019). Conceptualizing digital resilience of Australian tertiary-level students. In *WA Teaching and Learning Forum 2019* (pp. 1-7). The University of Notre Dame. <https://litem.curtin.edu.au/events/conferences/tlf/tlf/contents-all.html>.

- Richter, A. (2020). Locked-down digital work. *International Journal of Information Management*, 55, 102157. <https://doi.org/10.1016/j.ijinfomgt.2020.102157>.
- L. Ranie and K. Zickuhr, Americans' Views on Mobile Etiquette, Pew Research Center, Washington, DC, 2015, <http://www.pewinternet.org/2015/08/26/americansviews-onmobile-etiquette/>
- Shahsavari-pour, Nasrin and Motahari-Nejad, Hossein. (2017). Investigating the relationship between personality traits and acceptance of information technology among Sirjan municipality employees, *First National Conference on Sustainable Development and Urban Management with a Citizen Peace Approach*, Sirjan. <https://civilica.com/doc/648866> [In Persian]
- Sinkovics, R. R., & Alfoldi, E. A. (2012). Progressive focusing and trustworthiness in qualitative research: The enabling role of computer-assisted qualitative data analysis software (CAQDAS). *Management international review*, 52(6), 817-845.
- Scholz, H. (2017). Studie: Wir nutzen unsere Smartphones 1.500 Mal pro Woche. Mobile Zeitgeist. Verfügbar unter: <https://www.mobile-zeitgeist.com/studie-wir-nutzen-unseresmartphones-1-500-mal-pro-woche/Zugriff>
- Sagone, E., Commodari, E., Indiana, M. L., & La Rosa, V. L. (2023). Exploring the association between attachment style, psychological well-being, and relationship status in young adults and adults—A cross-sectional study. *European Journal of Investigation in Health, Psychology and Education*, 13(3), 525-539. <https://doi.org/10.3390/ejihpe13030040>
- Shao, Y. J., Zheng, T., Wang, Y. Q., Liu, L., Chen, Y., & Yao, Y. S. (2018). Internet addiction detection rate among college students in the People's Republic of China: a meta-analysis. *Child and adolescent psychiatry and mental health*, 12(1), 25.
- Statista. digital-population-worldwide. 2023. www.statista.com/statistics/617136/digital-population-worldwide. Accessed 14 Jun 2023.
- Sun, J. & Miller, C. H. (2023). Insecure Attachment Styles and Phubbing: The Mediating Role of Problematic Smartphone Use. *Human Behavior and Emerging Technologies Volume 2023*, Article ID 4331787, 11 pages <https://doi.org/10.1155/2023/4331787>
- Schuhler, P., Vogelgesang, M., & Petry, J. (2009). Pathologischer PC-/Internetgebrauch. *Psychotherapeut*, 54(3), 187-192.
- S. Turkle, Alone Together: Why we Expect More from Technology and Less from each Other, Basic Books, New York, NY, 2012.
- Unterrainer, H. F., Hiebler-Ragger, M., Rogen, L., & Kapfhammer, H. P. (2018). Sucht als Bindungsstörung. *Der Nervenarzt*, 89(9), 1043-1048.
- Van Gordon, W., Shonin, E., Diouri, S., Garcia-Campayo, J., Kotera, Y., & Griffiths, M. D. (2018). Ontological addiction theory: Attachment to me, mine, and I. *Journal of behavioral addictions*, 7(4), 892-896.
- Wu, Y. Y., & Chou, W. H. (2023). Smartphone addiction, gender and interpersonal attachment: A cross-sectional analytical survey in Taiwan. *Digital health*, 9, 20552076231177134. <https://doi.org/10.1177/20552076231177134>.
- Weller, M., & Anderson, T. (2013). Digital resilience in higher education. *European Journal of Open, Distance and E-Learning*, 16(1), 53-66.
- Wang, B., Liu, Y., Qian, J., & Parker, S. K. (2021). Achieving effective remote working during the COVID-19 pandemic: A work design perspective. *Applied psychology*, 70(1), 16-59. <https://doi.org/10.1111/apps.12290>.
- Williams, T. A., Gruber, D. A., Sutcliffe, K. M., Shepherd, D. A., & Zhao, E. Y. (2017). Organizational response to adversity: Fusing crisis management and resilience research streams. *Academy of management annals*, 11(2), 733-769.

- Wibowo, S., Deng, H., & Duan, S. (2022). Understanding digital work and its use in organizations from a literature review. *Pacific Asia Journal of the Association for Information Systems*, 14(3), 2. <https://doi.org/10.17705/1pais.14302>.
- Yaakobi, E., & Goldenberg, J. (2014). Social relationships and information dissemination in virtual social network systems: An attachment theory perspective. *Computers in Human Behavior*, 38, 127-135.
- Zhang, M. W., Lim, R. B., Lee, C., & Ho, R. C. (2018). Prevalence of internet addiction in medical students: a meta-analysis. *Academic Psychiatry*, 42(1), 88-93.
- Zell, E., & Lesick, T. L. (2022). Big five personality traits and performance: A quantitative synthesis of 50+ meta-analyses. *Journal of personality*, 90(4), 559-573. <https://doi.org/10.1111/jopy.12683>.